

Róża - królowa kwiatów

Mają bardzo licznych zwolenników, znaleźć je można w wielu ogrodach. Sadzone są najczęściej ze względu na piękne kwiaty i upajający zapach czyli najlepsze cechy roślin ozdobnych. Z róż można tworzyć rabaty lub zestawiać je z innymi roślinami. Można nimi obsadzać różne podpory, maskować nierówności ogrodu i nagie zbocza, uprawiać w pojemnikach na balkonie lub tarasie.

Dość powszechnie, a z całą pewnością przez miłośników, róża uznawana jest za królową kwiatów.

Wielość typów, gatunków, tysiące odmian róż potrafi z pewnością zaspokoić upodobania każdego dokonującego wyboru krzewów do swego ogrodu.

Wg ogrodniczej klasyfikacji róże dzieli się na kilka grup:

- wielokwiatowe - osiągają wysokość 0,5–1 m, kwiaty przeważnie duże, pełne, osadzone pojedynczo lub z nielicznymi pączkami, często pięknie pachną i kwitną kilka razy w roku. Najlepiej można wyeksponować ich piękno sadząc je w pobliżu ścieżek, przejść, zabudowań jako pojedyncze krzewy lub w niewielkich grupach. Raczej nie należy tworzyć z nich jednorodnej rabaty. Można je natomiast łączyć z innymi krzewami ozdobnymi i bylinami, umieszczając je jednak w miejscu najbardziej widocznym.
- wielokwiatowe, zwane także rabatowymi – kwiaty ich są mniejsze, pełne lub pojedyncze, zebrane w bukiety. Cechuje je obfitość i długotrwałość kwitnienia. Najbardziej nadają się do obsadzania rabat, tworząc jednolite, barwne plamy. Można posadzić je w żywopłotach, jako obwódki rabat lub swobodnie, w towarzystwie bylin.
- miniaturowe – osiągają wysokość najwyżej 30 cm. Odpowiednio małe są też liście i kwiaty, których średnica wynosi ok. 2,5 cm. Znajdują wielostronne zastosowanie w ogródkach skalnych, obok małych zbiorników wodnych, jako obwódki rabat, w skrzynkach balkonowych i jako rośliny doniczkowe.

- pnące – krzewy o długich pędach, sprawiają wrażenie pnączy. Krzewy o sztywnych pędach najlepiej rozpinać na podporach na tle wysokiej, ciepłej ściany domu (zdecydowanie wolą wystawę południowo-zachodnią i południowo-wschodnią niż rozpaloną południową). Odmiany wiotkołodygowe korzystnie prezentują się przy pergolach, trejażach i altankach.
- parkowe – krzewy silnie rosnące do 2,5 m, o sztywnych prostych pędach, dobrze rozgałęziające się, obficie kwitnące. Nie wymagają podpór, są odporne na mróz i choroby, wytrzymują złe warunki klimatyczne i glebowe, nie potrzebują praktycznie żadnych zabiegów. Nadają się do parków i dużych ogrodów, można je sadzić pojedynczo lub w skupiskach, mogą rosnąć w kącie, przy ogrodzeniu czy altance.
- okrywowe – rozrastają się szeroko, rosną szybko, niewielkie kwiaty pojawiają się obficie przez całe lato i jesień. Są niewysokie (30-120 cm), niektóre zagęszczają się przez odrosty korzeniowe, inne płożą się po ziemi lub pokładają się. Wykazują dużą odporność na mróz i choroby, potrzebują minimalnej opieki, są najbardziej spośród róż odporne na niedobory wody. Stanowią dobre towarzystwo dla płożących iglaków, bukszpanów, silnie rosnących bylin i niewysokich kwitnących krzewów. Idealnie nadają się na skarpy a także na niewielkie przestrzenie.
- róże angielskie – powstały poprzez skrzyżowanie starych odmian ze współczesnymi, mają intensywny zapach i naturalny wzrost starych odmian, a zdolność do powtórnego kwitnienia, odporność na choroby i szeroką gamę kolorystyczną współczesnych. Są łatwe w uprawie, znakomicie wyglądają na rabatach i w pojemnikach, można je stosować na żywopłoty i oczywiście na kwiat cięty.

Wybór stanowiska

Jako roślina ciepłolubna, róża powinna być sadzona w miejscach słonecznych lub lekko półcienistych, zacisznych z daleka od drzew i wysokich krzewów. Należy przy tym unikać stanowisk o zbyt silnym nasłonecznieniu – południowych ścian domów, skarp z południowym nachyleniem, a także miejsc, gdzie powietrze stoi w bezruchu oraz w przeciągach (np. róg domu).

Gleba powinna być żyzna i ciepła, z niskim poziomem wody gruntowej, o odczynie lekko kwaśnym lub obojętnym. Całkowicie nieprzydatne pod uprawę róż

są miejsca bardzo wilgotne lub błotniste.

Przygotowanie gleby

Róże są krzewami wieloletnimi, dlatego też stanowisko pod nie musi być przygotowane bardzo starannie. Gleba powinna być uprawiona głęboko (40-50 cm) z usunięciem korzeni chwastów wieloletnich i kamieni.

Wskazane jest by wnieść przy tym duże ilości substancji organicznej w postaci przefermentowanego obornika, kompostu, substratu popieczarkowego itp. wymieszanych z wierzchnią warstwą gleby.

Na glebach ciężkich, zlewnych dobrze jest zastosować dodatkowo kompost korowy, który poprawi ich pojemność powietrzną, a do gleb lżejszych trzeba dodać torfu odkwaszonego.

Gleby kwaśne wymagają zwapnowania poprzez zastosowanie kredy lub wapna magnezowego, by doprowadzić je do odczynu lekko kwaśnego (pH 6,0-6,5).

Wszystkie te zabiegi powinny być wykonane co najmniej miesiąc przed sadzeniem krzewów.

Sadzenie

Róże z odkrytym korzeniem można sadzić wiosną i jesienią. Korzystniejszym terminem jest jesień – zdążą się ukorzenić i rozpoczną wegetację wczesną wiosną. Sadzenia należy zaprzestać przy temperaturze poniżej 10°C.

Róże pienne i pnące lepiej jest sadzić wiosną, gdyż unika się prac związanych z okrywaniem ich na zimę.

Z wiosennym sadzeniem należy odczekać do momentu, gdy minie niebezpieczeństwo mrozu, czyli zwykle do drugiej połowy kwietnia.

Przed sadzeniem przegląda się system korzeniowy krzewu i przycina korzenie na długość 25-30 cm oraz usuwa części martwe i uszkodzone. Następnie całe krzewy należy zanurzyć na kilka godzin w wodzie, do której można dodać środki grzybobójcze np. Rowral, Miedzian w stężeniu 0,5 %.

W zależności od siły wzrostu róże sadzi się w rozstawie:

- 40x40 cm w przypadku wielkokwiatowych
- 35x35 cm wielokwiatowe i miniaturowe
- co 150 cm pnące
-

pienne pojedynczo

Na ogół wystarczy wykopać dołek o średnicy i głębokości 30-40 cm, na dnie którego należy usypać kopczyk, a na nim rozłożyć korzenie krzewu. Dołek zasypuje się dobrą ziemią lub kompostem i udeptuje. Miejsce okulizacji powinno znajdować się na poziomie gruntu.

Posadzone rośliny należy obficie podlać, a po wsiąknięciu wody usypać kopczyk z ziemi na wysokość ok. 30 cm, a przy sadzeniu wiosennym ok. 15 cm.

Róże pienne, przy sadzeniu jesiennym, przygina się do ziemi, przypina i korony obsypuje ziemią.

Pielęgnowanie róż

W następnych latach na okres zimy zabezpiecza się krzewy kopczykując je tak samo jak przy sadzeniu jesiennym. W czasie bezśnieżnej zimy i mrozów poniżej -15°C, a także wiatrów należy kopczyki dodatkowo przykryć gałązkami świerkowymi, liśćmi, łęciami itp.

Pędy róż pnących i parkowych dobrze jest obwiązać gałązkami świerkowymi.

Na wiosnę po rozmarznieniu ziemi, gdy minie obawa większych przymrozków, usunąć należy zabezpieczenie, a następnie przystąpić do cięcia. Usunąć trzeba pędy uszkodzone, chore, cienkie. Pędy zdrowe, silne, grube tnie się prostopadle 1 cm nad 3-4 oczkiem skierowanym na zewnątrz. Z róż czepnych usuwa się przekwitłe kwiatostany, pędy chore, stare i przywiązuje do podpór. W koronie róż piennych zostawia się 5-7 silnych pędów przycinając je do długości 15-20 cm.

Wymagają one przywiązania do palika.

W okresie wegetacji należy różom zapewnić odpowiednią wilgotność gleby, odchwaszczać je i spulchniać powierzchnię gleby.

W pierwszym roku po sadzeniu nie mamy potrzeby róż nawozić, natomiast wskazane jest to w latach następnych. Korzystnie wpływa rozłożony obornik lub kompost (ok. 60 kg/10 m²) przekopany najlepiej jesienią, ewentualnie wiosną. W ciągu okresu wegetacji można stosować podlewanie rozcieńczoną i przefermentowaną gnojowicą, a w razie potrzeby mineralne nawozy wieloskładnikowe (20-50 g pod krzew). Dokarmiania trzeba zaprzestać w lipcu. Zasychające kwiaty muszą być usuwane wraz z szypułką nad pierwszym w pełni rozwiniętym liściem, co skłoni krzew do wydania kolejnych kwiatów. W czasie suszy róże potrzebują podlewania. Należy także wycinać tzw. dziki – pędy dzikich róż, które niekiedy wybijają z podkładki.

Zapewnienie odpowiednich warunków zapobiega występowaniu chorób i szkodników. Przy niewielkiej ilości krzewów wskazane jest usuwanie chorych i opadłych liści, gdy wystąpiły na nich zmiany chorobowe. Można też wykonywać

zabiegi preparatami naturalnymi np. Bioczos, Biospin. Decydując się na ochronę chemiczną, trzeba pierwszy zabieg wykonać na początku maja i powtarzać go co 14 dni. Nowoczesne środki ochrony roślin zwalczają równocześnie trzy podstawowe choroby róż --czarną plamistość liści, rdzę, mączniaka właściwego, np. Amistar. Przed szkodnikami krzewów się nie zabezpiecza. Zwalcza się je dopiero wtedy, gdy się pojawią. Na przędziorki można stosować Talstar, na skoczka różanego Decis, Fastac, a mszyce można niszczyć Pirimorem.

Kazimiera Kotlarz

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)

Data publikacji
29.07.2022